

РЕШЕНИЕ

№ 1369

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11701** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от [фирма] – [населено място], представлявано от управителя Т. П. К. чрез адв. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0297-000110/13.10.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от ВПД Началник РУ към ОДМВР Л., РУ Л., упълномощен със заповед № 295з-805125.04.2017г.– за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения, както и на материалноправните разпоредби. Конкретно твърди липса на извършено нарушение от страна на [фирма], тъй като процесният автомобил е бил оставен за ремонт и никой не е бил упълномощаван да го управлява. Моли съда да отмени обжалвана ЗПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответната страна Началник на ОДМВР Л., РУ Л. редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 13.10.2021г., около 13:45 часа в [населено място], [улица]срещу дом № 24, като

собственик на лек автомобил М. В. 111 ЦДИ с рег. № Св 4429 НК, [фирма], ЕИК[ЕИК], със законен представител Т. П. К., ЕГН/ЛНЧ [ЕГН] е допуснал или предоставил управлението на В. В. А., който управлява горепосоченото МПС - като е лишен и му е отнето СУМПС. За установените административни нарушения на водача А. е съставен АУАН серия АА № 883460хот 13.10.2021г.

Издадена е оспорената заповед № 21-0297-000110/13.10.2021г., от ВПД Началник РУ към ОДМВР Л., РУ Л., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени справка картон на водача В. В. А.; Заповед № 295з-805/25.04.2017г. на директора на ОДМВР-Л. за определяне на длъжностни лица , които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП; 2 бр. Докладна записка; Справка за първоначална регистрация на л.а. М. В. 111 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] ; Справка за ТК К. Е.; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне служби за контрол по ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност- началник група към ОДМВР Л., РУ Л.. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Заповедта е законосъобразна, доколкото по делото безспорно е установено, че същата съответства на материалния закон и неговите цели. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки, като в т. 2а, б. "а" от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай в процесната заповед е посочено, че В. В. А. е управлявал

лекия автомобил, собственост на [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от Т. П. К., без да притежава съответното свидетелство за управление. За установеното нарушение му е съставен АУАН серия АА № 883460 от 13.10.2021г. в който е посочено, че водача управлява без да притежава СУМПС; управлява с връчено НП № 21-1762-000114 от 03.06.2021г. на РУ Л., влязло в сила на 25.06.2021г. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, поради което съдът намира, че е налице основание за налагане на ПАМ. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е извършил посоченото нарушение, тъй като автомобилът е бил оставен за ремонт в [населено място], а посоченото в акта лице А. не е служител на дружеството и не е упълномощаван от него. Тези твърдения обаче останаха недоказани и предвид разпределението на доказателствената тежест жалбоподателя не представи доказателства в тяхна подкрепа. При липса на свидетелство за управление на МПС на водача на автомобила, на собственика се налага ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. б. "а" от ЗДвП, независимо поради каква причина водачът не притежава свидетелство за управление на МПС - дали е неспособен, дали не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Разпоредбата е ясна и безпротиворечива, тъй като във всички възможни хипотези се засяга реда на държавно управление и се застрашават съществено важни обществени отношения. Освен това е видно от картоната на водача, че той не е със безупречна дисциплина на пътя като водач на МПС. Заповедта е мотивирана, описано е точно извършеното нарушение и предвид, че е наложена ПАМ в най-ниския размер, то не е необходимо допълнително мотивиране от страна на административния орган при положение, че е извършено посоченото нарушение.

Посочената мярка - прекратяване на регистрацията на МПС е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. По делото е безспорно установено, че А. е управлявал лекия автомобил, собственост на [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК], без да притежава СУМПС. Изпълнени са и двете необходими предпоставки, за да бъде наложена конкретната административна мярка - лицето, на което се налага принудителната административна мярка да бъде собственик на автомобила, чиято регистрация се прекратява и водачът да управлява автомобила без да притежава съответното свидетелство за управление. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, управлявал МПС, без да притежава свидетелство за това.

С оглед изхода на спора, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, но такива не са претендирани, поради което съда не дължи произнасяне.

По изложените съображения, Административен съд - София град, III отделение, 55

състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] – [населено място], представлявано от Т. П. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0297-000110/13.10.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от ВПД Началник РУ към ОДМВР Л., РУ Л. - за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: